

[Socialministeren.]

men det er ønskeligt at kunne give de arbejdsløse den yderligere sikkerhed, som bestemmelserne vil betyde.

Det andet forslag går ud på at gøre det muligt at hjælpe en familie, der i hjemmet har et handicappet barn. I mange tilfælde vil hjælp til et sådant barn kunne gives gennem særforsorgen, men også når der ikke er grundlag for at inddrage et barn under særforsorg, kan det være rimeligt at give hjemmet en økonomisk støtte, fordi forsørgelsen af barnet medfører særlige udgifter for familien.

Spørgsmålet har tidligere været fremme. Jeg kan erindre om, at det blev rejst af folketingsudvalget vedrørende de ændringer i revalideringsloven, som blev gennemført i sidste samling. Jeg finder det ønskeligt at benytte denne anledning til nu at optage en bestemmelse i forsorgsloven. Som bestemmelsen er formuleret, skal hjælpen afpasses efter det enkelte tilfælde, og med placeringen i forsorgsloven følger også, at der må være tale om en individuel bestemmelse.

Der er altså ikke tale om en fast, ensartet ydelse. Som jeg gav udtryk for i et svar på et spørgsmål i tinget forleden fra fru Lis Møller, må det være rigtigt først at gøre nogle erfaringer med hensyn til en ydelse, afpasset efter den enkeltes behov, før man tager stilling til, om der er grundlag for at give regler om en fast ydelse.

Den tredje bestemmelse i lovforslaget vedrører administrationen af reglerne om børnebidrag. Tinget behandler for tiden et lovforslag om børnetilskud og andre familiefordelinger og i forbindelse dermed et forslag om ændringer af forsorgsloven. Hvis disse forslag gennemføres, skal de træde i kraft den 1. juli 1968.

En af de bestemmelser, der vil gå ud af forsorgsloven, er reglen om, at man for at få udbetalt et børnebidrag skal forevise en leveattest for barnet. Det er en regel, som giver en del ulejlighed for dem, der skal have bidrag udbetalt, og som også

nu må anses for overflødig. Det foreslås derfor, at denne bestemmelse allerede nu fjernes fra forsorgsloven.

Om enkeltheder i lovforslaget skal jeg i øvrigt henvise til bemærkningerne til forslaget, og jeg skal anbefale forslaget til velvillig behandling i tinget, således at loven kan træde i kraft den 1. april i år.

Forsvarsministeren (Victor Gram): Jeg har hermed den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om samarbejdsregler i forsvaret.

Forslaget bygger på et grundigt arbejde i et udvalg, som blev nedsat i slutningen af 1964. Udvalgets opgave var at undersøge og fremsætte forslag vedrørende bl. a. befalingsmandsuddannelsen og arbejdsklimaet i forsvaret.

Lovforslaget er baseret på udvalgets 2. delbetænkning, som blev offentliggjort i september 1966. Denne betænkning er omdelt til tingets medlemmer, og jeg skal derfor nøjes med at omtale nogle hovedpunkter i lovforslaget. I øvrigt skal jeg henvise til betænkningens indhold, bemærkningerne til lovforslaget og de bilag, som ledsager dette.

Lovforslaget har i sin udformning karakter af en rammelov og afviger således fra udvalgets forslag. En række mere tekniske bestemmelser er overført til det udkast til kundgørelse for forsvaret, der er bilagt lovforslaget. Dette skulle — i øvrigt i overensstemmelse med forslagens ånd — bl. a. lette en senere tilpasning til de erfaringer og den udvikling, som må forventes. Tilsammen er lovforslaget og det nævnte udkast til kundgørelse i overensstemmelse med udvalgsforslagets indhold.

Forsvarschefen har ikke haft bemærkninger til lovforslaget, der i øvrigt er tiltrådt af hærkommandoen, søværnskommandoen og flyverkommandoen.

Grundtankerne i lovforslaget er udtrykt i § 1, hvorefter der skal etableres samarbejdsordninger overalt i forsvaret. Formålet skal i alle tilfælde være at fremme